

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1982-1983

25 MAART 1983

WETSVOORSTEL

**tot regeling van de werkloosheidsuitkeringen
voor werknemers met niet voltijdse arbeid**

(Ingediend door Mevr. Smet en de heer Dhoore)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het recht op werkloosheidsuitkeringen voor werknemers werkend in het stelsel van de vrijwillige niet voltijdse arbeid is beperkt in duur.

Het gevolg van deze regeling is dat werknemers die uit vrije wil een niet voltijdse betrekking aanvaard hebben, dikwijls onwetend over deze werkloosheidsregeling, bij ontslag of faillissement van het bedrijf plots merken dat zij na bepaalde tijd uit het werklozenstelsel vallen.

Daarenboven betekent deze regeling een rem voor die werkzoekenden die een niet-voltijdse betrekking, bijvoorbeeld een drie vierde betrekking wensen, maar deze niet durven aanvaarden omwille van het eraan verbonden risico inzake werkloosheidsuitkeringen.

De bedoeling van dit wetsvoorstel is niet de klassieke halftijdse jobs te stimuleren die vooral gezien worden als een oplossing voor de vrouwelijke werkloosheid.

Maar wij zijn ook niet blind voor de situatie van die mensen die nu reeds een halftijdse job uitoefenen.

Voor de toekomst lijkt ons een betere oplossing erin te bestaan dat een verkorte werkduur voor iedereen zou ingesteld worden, bijvoorbeeld door het lanceren van drie vierde jobs.

Daarom wensen wij via dit wetsvoorstel het recht op werkloosheidsuitkeringen voor werknemers werkend in het stelsel van de vrijwillige niet voltijdse arbeid onbeperkt in duur te maken naar analogie met de regeling voor de voltijdse arbeid.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

De algemene regel vervat in artikel 143, § 1, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende de arbeidsvoorziening en werkloosheid, wordt van toepassing op de werknemers die op vrijwillige basis een dienstbetrekking met verkorte werktijd aanvaarden.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1982-1983

25 MARS 1983

PROPOSITION DE LOI

**régulant l'octroi des allocations de chômage
aux travailleurs occupés à temps réduit**

(Déposée par Mme Smet et M. Dhoore)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le bénéfice des allocations de chômage accordées aux travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit volontaire est limité dans le temps.

Les travailleurs qui ont librement accepté un tel emploi ignorent souvent cette particularité de la réglementation relative aux allocations de chômage et sont dès lors surpris d'apprendre, au moment de la faillite de l'entreprise ou de leur licenciement, que le bénéfice desdites allocations leur sera retirée après un certain temps.

Ce régime décourage par ailleurs les demandeurs d'emploi qui sont intéressés par un emploi à temps réduit, par exemple à trois quarts temps, qu'ils craignent cependant d'accepter en raison des risques que cela comporte en matière d'allocations de chômage.

L'objet de la présente proposition de loi n'est pas de stimuler l'emploi à mi-temps classique, qui est souvent considéré comme une solution au chômage des femmes.

Nous ne nous désintéressons pas pour autant de la situation de ceux qui occupent déjà un emploi à mi-temps.

Pour l'avenir, il nous semble qu'il serait préférable de généraliser le travail à temps réduit, par exemple en instaurant l'emploi à trois quarts temps.

Aussi la présente proposition de loi vise-t-elle à faire en sorte que les travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit volontaire puissent bénéficier des allocations de chômage sans limitation de durée, comme les travailleurs qui occupent un emploi à temps partiel.

Commentaire des articles

Article 1

La règle générale prévue à l'article 143, § 1er, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage est rendue applicable aux travailleurs qui acceptent un emploi à temps réduit volontaire.

Art. 2

Het huidig artikel 143bis van hetzelfde koninklijk besluit regelt de beperking van het aantal dagen waarvoor werkloosheidssuitkeringen kunnen genoten worden voor de werknemers werkend in een dienstbetrekking met verkorte werktijd uit eigen wil.

Deze werknemers kunnen volgens artikel 143bis slechts aanspraak maken op een aantal werkloosheidssuitkeringen beperkt tot 1/4^e van het aantal halve dagen en gelijkgestelde halve dagen die tijdens het vorige kalenderjaar zijn geleverd; in voorkomend geval kan dit aantal halve dagen worden verlengd met het aantal dagen tijdens welke de werknemer zijn betrekking heeft onderbroken om een eigen kind op te voeden (tot ten hoogste 3 jaar). De dagen werkloosheid tijdens het vorige kalenderjaar komen niet in aanmerking als gelijkgestelde dagen voor de berekening van het 1/4^e.

Het beperkte recht op werkloosheidssuitkeringen is evenwel niet van toepassing voor de werknemer die uit eigen wil in een dienstbetrekking met verkorte werktijd is tewerkgesteld en 600 arbeidsdagen in aanmerking kan doen nemen in de loop van de 36 maanden voor de verandering van zijn arbeidsregime.

Deze 36 maanden worden verlengd met :

- legerdienst, wederoproeping, dienst als gewetensbewaarde, gevangenschap, overmacht (tot maximum 5 jaar);
- het aantal dagen werkonderbreking om de opvoeding van het kind waar te nemen (tot maximum 3 jaar);
- het aantal dagen werkonderbreking om een zelfstandig beroep uit te oefenen (tot maximum 2 jaar).

Dit artikel wordt geschrapt met het doel aan de deeltijdse werknemers rechten te geven, niet gelimiteerd in de tijd, op werklozenvergoeding.

M. SMET
L. DHOORE

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In artikel 143, § 1, van het koninklijk besluit van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid worden tussen de woorden « volledige dienstbetrekking » en « of van de werknemers die in een betrekking met verkorte werktijd zijn tewerkgesteld » de woorden « of van de werknemers die uit eigen wil in een dienstbetrekking met verkorte werktijd zijn tewerkgesteld » ingevoegd.

Art. 2

Artikel 143bis van hetzelfde koninklijk besluit wordt opgeheven.

3 februari 1983.

M. SMET
L. DHOORE

Art. 2

L'article 143bis du même arrêté royal limite le nombre de jours pendant lesquels les travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit volontaire peuvent bénéficier des allocations de chômage.

En vertu de cet article, lesdits travailleurs ne bénéficient des allocations de chômage que pendant une durée égale au quart du nombre de demi-journées de travail prestées au cours de l'année civile précédente et de demi-journées assimilées. Le cas échéant, le nombre de ces demi-journées peut être augmenté du nombre de jours pendant lesquels le travailleur a interrompu l'exercice de son emploi salarié pour élever son propre enfant jusqu'à l'âge de 3 ans. Les journées chômées au cours de l'année civile précédente ne sont pas considérées comme des journées assimilées pour le calcul du quart susvisé

La limitation du droit aux allocations de chômage ne s'applique toutefois pas au travailleur occupé dans un emploi à temps réduit volontaire, qui peut justifier de 600 journées de travail au cours des 36 mois qui précèdent le changement de son régime de travail.

Ces 36 mois sont prolongés à concurrence :

- de la durée du service militaire, du rappel, du service effectué comme objecteur de conscience, de l'emprisonnement, d'un empêchement de travail (jusqu'à 5 ans maximum);
- du nombre de jours pendant lesquels l'exercice de l'emploi salarié a été interrompu en vue de l'éducation d'un enfant (maximum 3 ans);
- du nombre de jours pendant lesquels le travailleur a interrompu l'exercice de son emploi salarié en vue d'exercer une profession indépendante (maximum 2 ans).

L'abrogation de cet article permettra aux travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit de bénéficier des allocations de chômage sans limitation de durée.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

A l'article 143, § 1er, de l'arrêté royal du 20 décembre 1963 relatif à l'emploi et au chômage, les mots « ou des travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit volontaire » sont insérés entre les mots « emploi à temps plein » et les mots « ou des travailleurs occupés dans un emploi à temps réduit... ».

Art. 2

L'article 143bis du même arrêté royal est abrogé.

3 février 1983.